

K e r t o m u s

Suomen Radiosähköttäjäliiton r.y. toimintavuodelta 1933.

Kuluneen kolmannentoista toimintavuoden alussa oli liiton jäsenmäärä 117, joista 79 oli toimessa laiva-asemilla ja 38 mantereella. Vuoden kuluessa on liittoon hyväksytty uusiksi jäseniksi viime heinäkuussa päättäneiltä radiosähköttäjäkursseilta pätevyystodistuksen saaneet 27 sähköttäjää, sekä 3 vanhemman pätevyystodistuksen omaavaa, joten jäsenluku on nyt vuoden päättyessä 147 (jonka lisäksi vielä yksi passiivijäsen), ja joista 99 toimii laivasähköttäjänä. Paikansaantimahdollisuudet ovat pysyneet jatkuvasti suotuisina, sillä uusia laivoja on tämänkin vuoden kuluessa ostojen kautta liitetty kauppalaivastoomme ja on radiolennättimellä varustettujen laivojemme lukumäärä hiljattain noussut lähelle sataa ellei jo ole sitä ylittänytkin.

Jäsenmaksu on ollut laivasähköttäjiltä Smk. 150:- ja muualla toimessa olevilta Smk 75:- ja on jäsenmaksuja vuoden kuluessa kertynyt Smk 13.355:50. Suurimpana menoeränä on liitolla ollut äänenkannattajan kustantaminen. Lehteen uhratut varat eivät kuitenkaan ole olleet hukkaan heitettyjä, sillä lehdellä on ollut selvästi havaittavissa oleva merkitys niin hyvin jäsenillemme kuin yleensä ulospäinkin. Lehtemme puheenaollen on tässä yhteydessä syytä lausua toivomus, että jäsenet suuremmassa määrin kuin tähän saakka on ollut laita, ryhtyisivät kirjoituksillaan avustamaan äänenkannattajaansa. Ainoastaan siten käy mahdolliseksi saada lehdestä mielenkiintoinen. On nimittäin otettava huomioon, että olosuhteemme radiotoimemme alalla ovat sentään vielä siksi kehittymättömät, että yhden toimittajan osaksi lankeava toimitustyö käy mainitusta syystä varsin vaikealuontoiseksi. Kuluvana vuonna ovat lehteämme kirjoituksillaan huomattavimmin avustaneet Reino Kannas, Fjalar Axelqvist, Harry Björklund, Kalervo Marttinen ja Eino Seppänen ja pyytää Johtokunta tässä lausua heille avustuksestaan parhaat kiitokset.

Muina huomattavimpina menoerinä on meillä kuluneena vuonna olleet puhelimen ja kirjoituskoneen hankinta. Puhelimen osto päätettiin jo viime vuosikokouksessa ja kuten silloin arveltiin, on puhelimesta ollut toiminnallemme mitä suurinta hyötyä, eikä suinkaan vähiten toimipaikkojen välityksessä jäsenille. Kirjoituskoneen hankinta oli sihteerin toimintaa silmälläpitäen välttämätöntä ja onnistuttiin kone saamaan harvinaisen huokealla. Liitolla on siis tällä hetkellä kaksi kirjoituskonetta, molemmat matkakonemallia, joista toinen v. 1928 ostettu äänenkannattajamme toimituksen ja toinen sihteerin käytettävänä.

Jäsenmaksumme I.F.R:lle on edelleenkin ollut 15 Smk kultakin yksityiseltä jäseneltä ja on summa Smk. 1.276:85 lähetetty Lontooseen.

Suhteemme ulospäin ovat edelleenkin pysyneet normaalina, s.t.s. minkäänlaisia riiteisuuksia tahi erimielisyyksiä ei laivanvarustajien ja meidän välillä ole esiintynyt. Tosin on vuoden kuluessa, niin kuin aikaisempinakin vuosina, sattunut eräissä laivoissa tapauksia, jolloin sähköttäjä, jouduttuaan päällystön taholta huonon kohtelun alaiseksi, on jättänyt laivan, mutta tällaiset tapaukset näyttävät ikäänkuin kuuluvan asiaan ja merkillepantavaa on, että melkeinpä poikkeuksetta on tällaisissa tapauksissa ollut kysymys vasta-alkajasta sähköttäjästä, joka ei vielä ole kerinnyt mukautua oloihin ja on siitä syystä ehken useimmissa tapauksissa itse ollut enemmän tahi vähemmän syypää saamaansa kohteluun. Tätä otaksunaa tukee m.m. se, että kun poistuneen tilalle on saatu vanhempi ja kokeneempi sähköttäjä, ovat olosuhteet heti muuttuneet normaaliksi, eikä valituksia ole tavallisesti enään senjälkeen ilmennyt. Jäsenten lähettämiin valituksiin on Johtokunta joka kerta sellaisten saavuttua suhtautunut aikaisempien kokemusten perusteella saamansa opetuksen mukaisesti, siis suurella varovaisuudella ja pidättäytyen äkkipikaisista ja harkitsemattomista toimenpiteistä. Tätä ei ole kuitenkaan käsitettävä siten, että Johtokunta olisi pannut valitukset toimenpiteitä ansaitsemattomina sivuun. Johtokunta on kyllä joka kerta toiminut kaikessa hiljaisuudessa epäkohtien parantamiseksi ja on useissa tapauksissa siinä onnistunut n.s. kulussientakaista toimintaa noudattamalla. On ymmärrettävää, että monenkin mielestä pitäisi valitusten johdosta ehken ryhtyä jyrkkiin toimenpiteisiin, mutta ~~XXXXXXXX~~ sellaisista olisi vain enemmän vahinkoa kuin hyöttyä ja siksi on sensijaan toimittu kuten edellä viitattiin. Tässä yhteydessä kannattanee muuten mainita, että yleensä on sähköttäjäien oloissa laivoissamme ollut havaittavissa helpotusta siinä mielessä, että radiolle on ruvettu antamaan enemmän arvoa, mihin osaltaan epäilemättä vaikuttaa se, että radio on tullut pakolliseksi, samoin kuin myös se, että laivojen päällystö alkaa kauttaaltaan kuulua nuorempaan ikäluokkaan, joka paremmin kuin päivätyönsä vähitellen päättävä vanhempi päällystö osaa panna arvoa tälle nykyajan tekniikan synnyttämälle toimelle, jota meillä on kunnia hoitaa.

Kuten edellisessä vuosikertomuksessamme viitattiin, tuli radio meillä pakolliseksi tämän vuoden alusta. Mitään erikoisempaa vaikutusta ei tällä seikalla kuitenkaan meille ollut. Siitä huolimatta, että asetuksen mukaan vaaditaan alle 3000 br. tonnin vetoisissa laivoissa

vain 4 tunnin pituinen radiopäivystystenpito, pidetään, kuten tunnettua, näissäkin laivoissa 8 tunnin päivystysajat, mikä seikka muutoin mainitaan nimenomaan myöskin näiden laivojen radiolupakirjoissa. Nelituntinen päivystysjärjestelmä on määrätty tietenkin vain mahdollista perämiessähkötäjäjärjestelmää silmälläpitäen, mutta onneksi koko radiotoimellemme ja erikoisestikin juuri merenkulullemme ei meillä tämä nurinkurinen järjestelmä ole saanut ollenkaan jalansijaa. Siihen suuntaan käyviä yrityksiä ei suinkaan ole puuttunut, eikä niistä tule vastakaan olemaan puutetta, mutta ovat yritykset syistä, joita ei tässä liene tarpeellista luetella, joka kerta jääneet tuloksettomiksi siitäkin huolimatta, että niiden tekijät ovat turvautuneet jopa uhkauksiinkin valtiota vastaan ellei heidän toivomuksiaan noudateta. Tällä hetkellä on meillä vain yksi perämiessähkötäjä eli oikeammin kapteenisähkötäjä, joka kuitenkin pitää samat päivystysvuorot kuin ammattisähkötäjätkin.

Mutta vaikkakin radio on nyttemmin pakollinen, pyrkivät eräät laivanvaustajamme yhä edelleenkin tilaisuuden sattuessa kiertämään voimassa olevia määräyksiä ja lähettävät laivansa merelle ilman sähkötäjää silloin kuin viranomaisten valvova silmä sen suinkin sallii. Tällaisia tapauksia on tänäkin vuonna sattunut useitakin ja on niihin viranomaisten taholta jo kiinnitetty huomiota, joten meillä on syytä toivoa, että tapaukset tulevat vastaisuudessa käytännössä mahdottomiksi toteuttaa, varsinkin kun laivojen silmälläpito tulee tulevan vuoden alusta lukien huomattavasti entistään ankarammaksi m.m. Englannissa, jossa viranomaiset ovat jo etukäteen siihen valmistautuneet palkkaamalla joukon uusia radiotark³täjiä. Myöskin on sikäläiseltä taholta ilmoitettu, että vuoden vaihteesta vaaditaan jokaiselta laivalta kansallisuudesta riippumatta turvallisuussopimuksen tarkkaa noudattamista.

Ulkolaisten sähkötäjien pesiytyminen laivoihimme on meillä alituisesti ajankohtainen kysymys. Eräs laivanvarustaja on, kuten yleisesti tiedetään, erikoisen halukas pitämään ulkolaista ja on sanotun yhtiön palveluksessa tälläkin hetkellä kaksi ulkolaista sähkötäjää. Liitto on tehnyt parhaansa pakoittaakseen yhtiötä luopumaan menettelystään, mutta toistaiseksi tuloksetta. Viimeisen valituksemme johdosta ovat viranomaiset kuitenkin luvanneet evätä laivoilta radiolupakirjat, ellei yhtiö mukaudu noudattamaan samoja määräyksiä kuin muiden varustajien on pakko tehdä.

Pelko radiosähköttäjien liikavalmistuksesta on jäsentemme keskuudessa yleinen. Johtokunnan mielestä on pelko kuitenkin melkotaval- la aiheutonta ja liioiteltua. Mitään tietoa siitä, että käynnissäolevat laiva-ostot lähitulevaisuudessa äkkiä lakkaisivat, ei näet ole, ja kulu- van syksyn alkupuolella esiintyi jo tapauksia, jolloin sähköttäjiä oli erittäin vaikea saada hankituksi laivoille. Olosuhteet ovat siis tässä suh- teessa samanlaiset kuin vuosi sitten. Pääasiallisesti tästä syystä aloit- tiki
tikin posti - ja lennätinhallitus hiljattain uudet oppikurssit ja on niil- lä 28 oppilasta.

Suhteemme ulkolaisiin veljesjärjestöihin ovat pysyneet en- nallaan. Kirjeenvaihtoa on ylläpidetty paitsi tietenkin I.F.R:ään, myös Tanskaan, Ruotsiin ja Viroon.

Mitä lopuksi tulee palkkausoloihin, niin on Johtokunta aivan hiljattain ryhtynyt toimenpiteisiin saadakseen eräitä tarpeelliseksi ha- vaittuja parannuksia palkkaussopimukseemme. Kuukausi sitten jättä Johto- kunta ehdotuksensa S.H.O/Y:lle ja jatkuvat senjohdosta aloitetut neuvot- telut heti tämän vuosikokouksen jälkeen. Kun muutosehdotukset tulevat täällä tänään käsittelynalaisiksi, ei niistä ole syytä tässä yhteydessä enempää mainita.

Yleensä voidaan sanoa, että Liiton toiminta on kuluvana vuon- na ollut hiljaista. Mitään aloitteita palkkaussopimusta koskevaa lukuunot- tamatta ei ole tehty, koska aiheita sellaisiin ei ole ilmaantunut. Johto- kunnan toiminta on siis rajoittunut juoksevien asioiden hoitoon ja on Joh- tokunta kuluvana vuonna pitänyt 4 kokousta.

Liiton Johtokunta on kokoonpanoltaan ollut seuraava:

Puh.joht. Veijo Meklin. Varapuh.joht. Yrjö Luomanmäki ja siht.
Erkki Koivisto, sekä varajäseninä : Hugo Swenn, Jaakko Holopinen, Niilo
Hämäläinen, Ejalor Axelqvist ja Väinö Poutiainen.

Helsingissä, 11 päivänä joulukuuta 1933.

Erkki Koivisto
Sihteeri.

Suomen Radiosähköttäjälitto r.y.